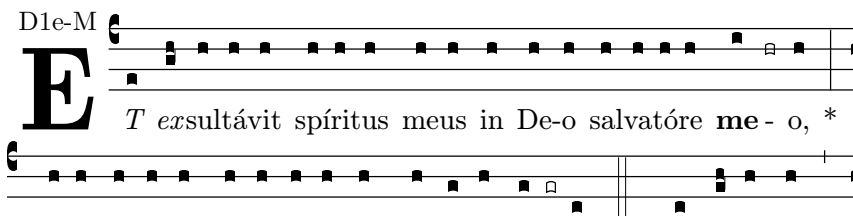

D1e-M

E *T exsultávit spíritus meus in De-o salvatóre me - o, **

quia respéxit humi-li-tátem an-cé-le su - æ. R̃y. Magní-fi cat

a-ni-ma me-a Dóminum.

Ecce enim ex hoc beátam me **dicent** *
omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui **potens** est: *
et sanctum *nomen* eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies *
timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio **suo**, *
dispérsit suérbos mente *cordis sui*.

Depósuit poténtes de **sede** *
et exaltávit **húmiles**.

Esuriéntes implévit **bonis**, *
et dívites dimísit *inánes*.

Suscépit Israel púerum **suum**, *
recordátus *misericórdiæ suæ*.

Sicut locútus est ad patres **nostros**, *
Abraham et sémini eius *in sæcula*.

Lk 1, 46-48a.48b-49.50-51.52-53.54-55

Můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli, *
neboť shlédł na svou nepatrnou služebnici. **Ry.** Velebí má duše Hospodina.

Od této chvíle mě budou blahoslovit *
všechna pokolení. **Ry.** Velebí má duše Hospodina.

Že mi učinil veliké věci ten, který je mocný. *
Svaté jest jeho jméno. **Ry.** Velebí má duše Hospodina.

Jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení *
k těm, kdo se ho bojí. **Ry.** Velebí má duše Hospodina.

Mocně zasáhl svým ramenem, *
rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně. **Ry.** Velebí má duše Hospodina.

Mocné sesadil z trůnu *
a ponížené povýšil. **Ry.** Velebí má duše Hospodina.

Hladové nasýtil dobrými věcmi *
a bohaté propustil s prázdnou. **Ry.** Velebí má duše Hospodina.

Ujal se svého služebníka Izraele, *
pamatoval na své milosrdenství. **Ry.** Velebí má duše Hospodina.

Jak slíbil našim předkům, *
Abrahámovi a jeho potomkům navěky. **Ry.** Velebí má duše Hospodina.